

Functiewijziging. Met ingang van 1 Juni jl. is een wijziging gekomen in de leiding van de afdelingen Montage en Wikkelen.
 Deze zijn organisatorisch (niet administratief) samengevoegd en staan onder leiding van de Heren van Es en de Jong.
 Hr. van Es is verantwoordelijk voor het technische gedeelte (proefmodellen, gereedschappen, uitval, enz.);
 Hr. de Jong voor het organisatorisch gedeelte (productie, personeel, orde, enz.)

V.D.H. IN BEELD

Gaven wij voor enkele weken de kijk van onzen tekenaar op de Redactie van onze Omroep weer, thans is een andere categorie personen aan de beurt, die ook periodiek hun beste krachten aan ons orgaan geven, n.l. de zeters en de drukkers.

„MIJN DRUKKER DRUKT IN DROEVEN DRUK”

F. de Vos.

En, komt U niet in de verleiding om èn redactie èn drukkerij eens flink aan het werk te zetten?
 Zendt dan regelmatig Uw copie in!

Hiervan 900 exemplaren gedrukt in eigen drukkerij

weg te leggen, en wel op

De
V.D.H.
omroep

Mededelingenblad voor het personeel van
 Van der Heem N.V. - Den Haag - Holland

No. 16

Vrijdag 20 Juni 1941

VOOR EN OVER ONZE ZIEKEN.

Onze personeelsbezetting is thans zo groot, dat er vrijwel iedere dag opnieuw een aantal zieken in onze registers wordt genoteerd.

En steeds zijn daarbij wel enkelen, die voor langere tijd aan hun ziekbed zijn gekluisterd. Vooral aan deze zieken wijden wij deze keer ons artikel.

Zieken treffen wij helaas overal aan. En er zijn weinig mensen, die daarover niet kunnen meespreken. Praten niet alleen — zelfs worden er soms heel droevige verhalen over de ziekte, gedaan.

Hiermede wilde ik U echter juist niet vermoeten. Ik wil alleen een schuchtere poging wagen om de aandacht van gezonde kameraden op U te vestigen en ik wil omgekeerd, ook Uw belangstelling gaande houden voor de door U slechts node verlaten werkkring.

Wie van ons wordt niet even getroffen, wanneer één onzer kameraden ons moet mededelen, dat hij of zij voor een kortere of langere tijd van ons moet gaan om in een ziekenhuis of elders genezing of herstel van krachten te zoeken. Wij zijn dan even ontroerd, als hij of zij de deur van de afdeling achter zich sluit. Het duurt dan echter meestal niet lang of ons werk neemt ons weer geheel in beslag en wij denken maar weinig meer aan hen. Totdat een nieuw ziektegeval of een mededeling van een intemen vriend ons opnieuw aan de toestand van de zieke herinnert.

Zeg mij kameraden, is die verhouding goed? Ik meen van niet!

Wij moeten meer welgemeende belangstelling tonen voor onze zieken. Een medeleven, dat de zieke sterkt en ons zelf verrijkt. Een vriendelijk woord, een goede verstandhouding is al noodzakelijk voor de samenleving onder gezonden, hoeveel te meer geldt dit voor onze zieken!

Kom! Neem een kloek besluit. En ga er samen of alleen op uit. Zoek de zieke van Uw afdeling eens op. Breng eens namens de afdeling een bloemetje mee en toon ook nu, dat de band, die ons V.D.H.-ers bindt, zelfs buiten onze gebouwen haar kracht blijft behouden.

Tot onze zieken richt ik de wens — en ik meen te spreken namens allen — dat het hun gegeven moge zijn, weer spoedig in ons midden terug te keren. Zijt gij ver buiten ons bereik, in de bossen of aan zee, schrijf ons dan een briefje. De redactie zal het gaarne in onze Omroep opnemen.

J. G. Borgdorff

MEDEDELINGEN

Personeelsvereniging.

Uit ons personeel gaan op het ogenblik enkele stemmen op om te komen tot de organisatie van een personeelsvereniging.

Echter, de functionarissen, die hierover wellicht het beste tot oordeelen bevoegd zijn, trekken bij het aanroeren van dit punt een zeer bedenkelijk gezicht.

Een personeelsvereniging — hoe eenvoudig ook opgezet — vereist veel werk in vrije tijd verricht, vooral door het personeel zelf.

De moeilijkheid is daarbij niet om bij de aanvang over een voldoende aantal welwillende medewerkers te beschikken, doch om het eenmaal begonnen werk voort te zetten.

Te meer daar van ons personeel verreweg de meesten in de twee steden Den Haag en Rotterdam wonen, waar ontspanning, sportbeoefening enz. op velerlei gebied mogelijk is, zal de behoefte aan nóg een mogelijkheid niet sterk worden gevoeld.

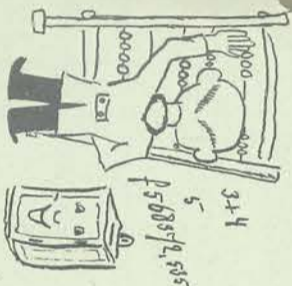
Dit neemt echter niet weg, dat wanneer blijkt, dat er voor de oprichting van een dergelijke vereniging voldoende belangstelling bestaat, ook wij ons voor dit werk gaarne zullen geven.

Om dit te kunnen beoordelen, verzoeken wij allen, die voor een dergelijk plan voelen, zich schriftelijk te wenden tot de redactie van onze Omroep.

Zij dienen daarbij op te geven, met welk doel zij een vereniging zouden willen oprichten. B.v. als sportvereniging, als ontspanningsvereniging, of met het doel om excursies te maken. Daarbij dient te worden aangegeven, welke tak van sport (voetbal, tennis, atletiek enz.) of welke wijze van ontspanning (schaken, muziek o.d.) gewenst wordt. Ook moet worden aangegeven, op welke wijze de vereniging over de nodige geldmiddelen zou kunnen beschikken.

Ten slotte kunnen enkele speciale wensen naar voren worden gebracht.

Dergelijke volledige — doch zo kort mogelijk omschreven — onnaven dienen uiterlijk op Zaterdag 10 juli 1941 bij de redactie van de Omroep te worden ingediend.

Vacantienummer.
Wij kregen van de Directie verlof om voor de vacante een zeer bijzonder exemplaar van de V.D.H.-Omroep uit te geven, verlicht met foto's, tekeningen enz.

Echter onder één voorwaarde: Dat het merendeel van de daarin voorkomende copie door ons personeel zelf ingezonden wordt.

En — wij hebben nog maar enkele bijdragen liggen.

Wie doet mee? De uitgave zal op 1 Augustus a.s. verschijnen.

Copie moet vóór of op 22 Juli d.a.v. in ons bezit zijn.

Spaarfonds.

Overeenkomstig het bepaalde in Artikel 22, alinea 21 van het Fabrieksreglement, luidende:

„De boeten worden door den werkgever gestort in het Spaarfonds voor Personeel van de N.V. Radio-fabriek en Ingenieursbureau voorheen van der Heem en Bloemsma, en wel in het Suppletiefonds „(Fonds C)“, tenzij, resp. in zoverre niet de Directie „de opbrengst der boeten bestemt voor de versterking der kasmiddelen van door en ten behoeve „van althans het grootste gedeelte van het gehele „personeel voor nut en ontspanning opgerichte verenigingen

is het saldo van de boeter rekening over de periode 1 Mei 1940 tot 30 April 1941 groot f 355,60 (zegge driehonderd en vijf en vijftig gulden en zestig cents) gestort in het Suppletiefonds (Fonds C) van de Stichting Spaarfonds voor het personeel van Van der Heem N.V. (vroeger genaamd van der Heem en Bloemsma).

VAN DE BIBLIOTHEEK

Een ieder, die in het gelukkige bezit is van een eigen boekertij, resp. eigen rijtje boeken, zal ervaren, hoe machtig veel moeite het kost, zijn bezit compleet te houden. U doet wat U kunt — U versiert het schutblad van elk boek met een gestyleerde handtekening, U zet er een stempel in, U plakt een fraai exlibris in de band — zodra U echter begint met uitleenen, schijnen sommige van Uw vrienden en bekenden (wélke weet U nooit) een misdadige aanleg te hebben; U krijgt een zeker percentage niet terug.

Dit is evenwel geen misdadigheid, lezer. De moeilijkheid is, dat sommige zaken blijikbaar niet te verenigen zijn met het begrip „persoonlijk eigendom“. Dit zijn voornamelijk: potloden, lucifers en boeken. Een boek, dat leest men, en zet men zolang in z'n kast tot men een ander eens een plezier kan doen met het boek, dat men

147

DE V.D.H. OMROEP

Op deze manier zijn bij Van der Heem vóór 1935 — voordat een uitleen-administratie was ingevoerd — heel wat boeken zoekgeraakt. En thans blijft, dat ook nadien nog een groot aantal n.l. ongeveer dertig boeken, niet meer in het bezit zijn van hen, die er voor hebben getekend.

Het is daarom, dat wij sinds enige tijd een nieuwe uitleenadministratie hebben ingevoerd. Bij afgifte van een boek, wordt een bonnenset ingevuld en ondertekend. Indien het geleende boek niet op de aangegeven datum terug is, wordt onmiddellijk navraag gedaan.

Is het boek nog niet voldoende bestudeerd, dan is, mijs geen andere aanvragers genoteerd staan, verlenging van leestijd vanzelfsprekend mogelijk, echter op een nieuw bonnetje.

De voordelen, voor U aan deze contróle verbonden zijn, dat:

1. Uw collega geen boek, dat U ook wilt lezen, te lang in zijn bezit houdt.
2. U een boek, dat U leent ook inderdaad moet lezen en het niet een paar maanden in een hoekje kunt zetten.

Doel van dit alles is bovenal, dat het V.D.H.-personeel de voor het bedrijf zo nuttige kennis sneller zal kunnen verwerven en... gebruiken.

DE BOER.

WAT 'N V.D.H.-PRODUCT VERMAG....!

Van Dalen was al twintig jaren
Verenigd met zijn vrouw Cato.
En toch kregen zij nog ruzie
Waarom? ... ja, door een radio.

Zijn vrouw zou voor een toestel zorgen,
En ging daarvoor toen naar een zaak,
Warempeel reeds de andre morgen
Maar helaas, zij kocht maar raak:

Het toestel had wel een mooi kastje,
Maar, ach, ach, 't was geen geluid
Je hoorde niks dan schorrig kraken,
Van Dalen hield 't geen uur zelfs uit.

„Foel, loop toch naar de franschen”
Schreeuwde hij woedend, „met dat prui”
Zo had je de poppen aan het dansen
Daar begon het lieve spul:

„k Ga van je af, we zullen delen
Jij neemt de leeslamp — ik 't bureau.”
Maar dat was niks voor 't aardig vrouwtje
Die zei: „k Ga even weg en kom weer zoo”

En 's avonds was de zaak beklonken,
En zat van Dalen met Cato,
Weer verzoend en knus te luisteren
Naar een ERRES radio.

J. A. v. GRONDELLE Sr.

Hiervan 900 exemplaren gedrukt in eigen drukkerij

De
V.D.H.
omroep

Medelingenblad voor het personeel van
Van der Heem N.V. - Den Haag - Holland

No. 17

Vrijdag 4 Juli 1941

NIET VOOR JE PLEZIER. . . . !

Wat is het gek, dat je eigenlijk naar je woorden moet zoeken als je iets over je afdeling wilt schrijven. Je leeft er negen uur van de vier en twintig, je beleeft er van alles en als je daarvan iets wilt opschrijven weet je niet hoe je moet beginnen.

Maar laatst ving ik toch iets op, waarover ik even ben blijven plekeren. Het was toen één van de controleurs iets afkeurde en teruggaf ter betere afwerking.

„Wel ja, geef maar weer terugg! Ik zal het wel weer opknappen hoor. Maar als je soms denkt, dat ik hier voor mijn plezier sta te werken, dan heb je het glad mis vader, dat wil ik je wel vertellen.”

„Natuurlijk sta je hier niet voor je plezier, ouwe jongen,” dacht ik. „Voor je plezier ga je naar je stamkroegje of je bruidgasthuis. Voor je plezier ga je naar de bioscoop, Scala of de boulevard. Maar naar je werkt Weineeni!

Daar ga je alleen maar naar toe, omdat het eten en drinken, waarvan je moet leven, betaald moeten worden. 't Zou er nog bij moeten komen, dat je voor je plezier naar je werk ging! Dan zou je daar vandaag of morgen nog vernakelijheidsbelasting voor moeten betalen!”

Als ik die knaap 's morgens zie verschijnen moet ik altijd even naar zijn gezicht kijken of hij soms „and heeft.”

Per een leven! Wat maakt hij het zichzelf moeilijk op die manier!

Geluklijk is zo iemand maar een uitzondering. De meesten lopen niet met tegenzin rond van twaalf over half acht tot vijf uur. Die proberen ook in hun werk plezier te vinden, dat er ook is.

Dat moet je ook eens proberen!

Ken je nog niet dat prettige gevoel van voldoening, als je eens een extra lastig karwei'tje tot een goed einde gebracht hebt?

Heb je nog nooit gevoeld hoeveel genoegeen het je geeft, als er iets van de zorgen der afdeling op jou overgedragen kan worden?

Geef het je geen voldoening, als er van je gezegd kan worden, dat het werk, dat uit jouw handen komt, ongetwijfeld goed is?

„Ja,” zeg jij dan weer, „laten ze eerst maar eens betalen. Dan zul je zien, wat ik doe.”

Best mogelijk, maar door zo te redeneren, stel je jezelf gelijk met een automaat. Als je er een dubbel'tje ingooit, krijg je minder dan voor een kwartje. Maar zulke mensen zijn er te veel! En je doet jezelf oneer aan door zo te redeneren, want jij hebt ook nog herrens. Misschien nog betere dan een ander!

Hiermee wil ik maar zeggen, dat je ook bij je werk moet denken en dan zal het werk zelf veel prettiger zijn.

Nee, je werkt niet voor je plezier. Er zijn er trouwens maar weinigen, die dat doen, en het zijn de domsten niet. Maar je kunt wel met plezier werken en dat is allemachtig veel waard, ja!

Het geeft je een beloning, welke niet in je loontakje verpakt kan worden.

FR. T. BIESIOT.